

АУТОРИ И ПРЕВОДИОЦИ БЕОГРАДСКОГ КЊИЖЕВНОГ ЧАСОПИСА

АУТОРИ

СЛОБОДАН ГИША БОГУНОВИЋ – Види *Београдски књ. часопис* бр. 52-53, с. 192.

БОЈАН ВАСИЋ – Види *Београдски књ. часопис* бр. 52-53, с. 193.

НИКОЛА ВУЈЧИЋ рођен је 1956. године у Великој Градуси, на Банији (Хрватска). Дипломирао је књижевност на Филолошком факултету у Београду. Живи у Београду.

Објавио је књиге песама: *Тајанствени стирелац* (1980), *Нови ирилоси за аутобиографију* (1983, друго допуњено издање 2008), *Дисање* (1988), *Чистилиште* (1994), *Кад сам био мали* (1995), *Прејознавање* (2002), *Звук тишине* (2008), *Расути звук* (2009), *Докле полег дојуре* (2010), *Докле полег дојуре и нове песме* (2012), *Сведочење* (2014), *Скривености* (2017), *Соба, изабране песме/ The room, selected Poems* (двојезично српски/ енглески, 2019). Песме су му превођене на петнаест језика. Објављене су му књиге изабраних песама у румунском преводу *Ноћи и друге песме (Noptile și alte poeme*, Темишвар, 2011), македонском *Докле полег дојуре (До кај што полегдој дојуре*, 2011), пољском *Тишина у камену (Cisza w kamieniu*, 2013) и бугарском *Докле полег дојуре (Докдето погледът достига*, 2013). Приредио је за штампу необјављени роман Меше Селимовића *Круи* (1983), *Анџоложију српске народне књижевности за децу* (1997, 2006, 2008) и изабрана дела Григора Витеза (2011). Преводи са руског. У издању Матице српске у библиотеци Змајева награда објављен је зборник радова посвећен његовој поезији под насловом *Поезија Николе Вујчића* (2008).

Добитник је награда „Браћа Мицић“, Змајеве награде Матице српске (2002), Дисове награде, „Мирослав Антић“, „Ђура Јакшић“, „Бранко Миљковић“, Заплањски Орфеј, Кондир Косовке девојке, „Скендер Куленовић“, „Стеван Пешић“, Златни сунцокрет и „Сава Мркаљ“.

СРЂАН ВУЧЕНИЋ – Види *Београдски књ. часопис* бр. 42-43, с. 152.

СТОЈАН ЂОРЂИЋ, рођен 1950. године у Модричи (Република Српска) – књижевни критичар, историчар књижевности, теоретичар и универзитетски професор. Основну школу и гимназију завршио у Тузли, а студије југословенске и светске књижевности на Филолошком факултету у Београду, где је и магистрирао па докторирао тезом *Рецепција књижевности дела Иве Андрића у Француској до 1975. године*. У Паризу, на Сорбони, две године био лектор и предавач за српску цивилизацију и књижевност, а на факултетима у Србији предавао Српску књижевност 20. века, Теорију жанрова и Креативно писање.

Огледе и студије из историје и теорије књижевности и књижевне критике о српским и страним писцима објављује континуирано од 1971. године. Приредио петнаестак књига наших писаца: изабрана дела Дучића, Настасијевића, Ђопића, избор приповедака Андрића и Кочића, зборник критика о Оскару Давичу, зборник интервјуа Миодрага Булатовића итд. Написао књиге: *Надахнућа и значења* (1979, књижевноисторијски огледи), *О јесничким књижама* (2001, критике), *Превођење и читање Андрића* (2003, дисертација), *Три критике* (2004), *Песничко приповедање* (2006) и *Песничко приповедање 2* (2012, монографија о Р. Б. Марковићу); *Сличности и разлике* (2011, огледи из упоредне критике); *Креативно писање* (2009, 2012, 2014, општа теорија са примерима), *Уметничка егзистенција* (2015, монографија о П. Угринову) и *Иреалистичко доба – српска књижевност од 1990. до 2010.* (2015, књижевнокритичка пролегомена), *Калиграфија метафоре* (2017, монографија о Д. Ј. Данилову) и *Иво Андрић – Хомер модерног доба* (2018, књижевнокритичка студија о роману *На Дрини ћурџија*). Награду *Милан Бојановић* добио 2001. године.

ЖАНЕТА ЂУКИЋ ПЕРИШИЋ рођена је у Београду где је завршила основну школу, гимназију и Филолошки факултет (Одсек за општу књижевност и теорију књижевности). За време постдипломских студија у Лењинграду написала је магистарски рад *Историјска поетика А. Н. Веселовској*. Студијом *Лик Томе Галуса у делу Иве Андрића* магистрала је на Филолошком факултету у Београду. Докторирала је на Филозофском факултету у Новом Саду тезом *Тематско-мотивски, идејни и поетички аспекти Андрићеве стваралаштва у биографском и историјском контексту*. Објавила је књиге: *Каваљер свејој духа* (1992, 2017), *Јеврејски митови у делу Иве Андрића* (2005), *Кулинарски митови* (2008), *Писац и прича: стваралачка биографија Иве Андрића* (2012), *На почетку свих стаз – Андрић и Вишеград* (2015). Приредила је књиге: *На сунчаној страни* (Андрићев недовршени роман, 1994, 2011, 2017); *Предели и стазе – Андрићева путописна проза* (2000, 2017); *Анђео иза ојледала – љубавна писма светских писаца* (2001); *Прича и причање – избор прича награђених Андрићевом*

наградом (2001); *Анђео историје и дневни њослови* (избор критичко-есејистичких текстова Миодрага Перишића, 2004); *Сабране љријо-вешке* Иве Андрића (2008, 2012), *Љубав у касабн и друје вишећрадске љриче* Иве Андрића (2010, 2014). У српској периодици објавила је низ студија из области историје и теорије књижевности те критичких текстова о савременој српској прози. Преводи са руског језика. Добитница је награда „Исидора Секулић“ (2013), „Златна српска књижевност“ (2013). Ради као управница у Задужбини Иве Андрића у Београду.

СЛОБОДАН ЈОВАНОВИЋ – Види *Беоћрадски књ. часојис* бр. 26, с. 177.

ЈОВАНА КОПРИВИЦА (Београд, 1985) дипломирала је на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета у Београду. На истој Катедри завршила је мастер студије и одбранила мастер рад *Тема Микеланђелове умејносии у делу Милоша Црњанској*.

ИВАНА КРОЊА – Види *Беоћрадски књ. часојис* бр. 44-45, с. 130.

ЗЛАТА КОЦИЋ (1950), песник, преводилац, есејист, филолог (руски језик и књижевност). Радила као професор и уредник. Живи у Београду. Заступљена у низ домаћих и десетак страних антологија. Песничке књиге: *Клојка за сенку* (1982), *Оро око љројила* (1990), *Ребро* (1993), *Гнездо и куйола* (1995), *Ваздушне фреске* (1999), *Лазареве лесћиве* (2003, 2010), *Мелод на води* (2008), *Бело љуле* (2014), *Биберче* (2014), *Хармон* (2017), *Le Piéton au large / Пешак на ључини* (2014, у француском преводу и српском оригиналу), *Сиринова скала / Скала Сирина* (2014, у руском преводу и српском оригиналу). Књиге поетске прозе: *Полој* (1999), *Чаура-аура-ура* (2016), *Просћори душе* (2019). Објавила је и књигу огледа о поезији Миодрага Павловића *Рћанска свейила* (1996). Превела низ дела класичне и авангардне руске поезије (Ломоносова, Пушкина, Љермонтова, Тјутчева, Блока, Пастернака, Цветајеве, Ахматове, Хлебњикова, Бродског, Јелене Шварц, Олге Седакове), као и књиге прозе Булгакова, Буњина, В. Распутина... Превела на руски *Слово љубве* Деспота Стевана Лазаревића, *С Христћом нећремице* Миодрага Павловића. Добитница најзначајнијих књижевних награда.

ИГОР МАРОЈЕВИЋ рођен је 1968. у Врбасу. Дипломирао је српски језик и књижевност на Филолошком факултету у Београду и студирао мастер из светске књижевности на Универзитету Аутонома у Барселони.

Објавио је „Београдско петокњижје“ – романи *Двадесетћ чейири зида* (1998, 2010), *Парћер* (2009), *Праве Беоћраћанке* (2017) и *Тућине* (2018), збирка прича *Беоћраћанке* (2014, у шест издања) – и три романа у оквиру „Етнофикције“, још недовршене пенталогije: *Жећа* (2004, 2008),

Шнић (2007, 2008, 2014) и *Мајчина рука* (2011). Остала битнија дела: збирка прича *Медийерани* (2006, 2008), књига есеја *Кроз љаву* (2012), драме *Номади* (у продукцији барселонског Института за театар извођена 2004. на каталонском и шпанском, на којем је и написана), *Бар сам свој човек* (БДП 2009/2011). По његовом роману *Двадесет четири зида* истоимена позоришна адаптација извођена је, такође у БДП, 2003/2004. Његова дела и/или одломци дела објављивани су на 16 језика, с акцентом на рецепцији на Пиринејском и Балканском полуострву. Заступљен је у десетак репрезентативних антологија српске, ex-YU, јужноисточно-европске и европске кратке прозе. Преводи са шпанског каталонског. Члан је Српског и Каталонског PEN-а и Српског књижевног друштва. Од 2002. г. је у статусу самосталног уметника. Лауреат је више књижевних награда, између осталог „Károly Szirmai“, Награде из Фонда „Борислав Пекић“ и „Десимир Тошић“.

СОЊА МИЛОВАНОВИЋ – Види *Београдски књ. часопис* бр. 39-41, с. 208.

АЛЕКСАНДАР МИЛОСАВЉЕВИЋ – Види *Београдски књ. часопис* бр. 48-49, с. 179.

СТРАХИЊА ПОЛИЋ (Шабац, 1989) је асистент је на Учитељском факултету у Београду. Дипломирао је и мастерирао на Филолошком факултету у Београду, на Групи за српску књижевност и језик. Студент је докторских студија на истом факултету, на модулу Српска књижевност. Бави се историјом књижевности и књижевном критиком. Објављивао је у више књижевнонаучних часописа и других публикација.

ЖАРКО РАДАКОВИЋ – Види белешке о преводиоцима, стр. 142 овог броја.

ИВАН РАДОСАВЉЕВИЋ – Види *Београдски књ. часопис* бр. 50-51, с. 179.

ЈАНА РАСТЕГОРАЦ ВУКОМАНОВИЋ рођена је 1987. у Београду. Завршила је основне и мастер студије на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности на Филолошком факултету у Београду, затим на сликарском одсеку на Факултету ликовних уметности у Београду. Тренутно је на другој години докторских студија (Филолошки факултет). Пише кратке приче, поезију и есеје. Објављене су јој две књиге – збирка кратких прича *-ћуст-* (2018) и књига поетске прозе *Исечак 8* (2010), која је награђена „Матићевим шалом“ (2011). Заступљена је у неколико избора поезије и прозе новијих аутора (*Злајна љеда: новија женска књижевност Србије*, 2016; *Ресјарти: љанорама новије љеозије у Србији*, 2014; *Пуцања: избор из младе српске љрозе*, 2012; *Плејлисћа с љочейка века*, 2011). Ради као ментор ликовних радионица и

радионица креативног писања у удружењу *Креативолис*, чији је оснивач. Поред тога, бави се илустрацијом за децу и хуманитарним радом.

ДЕЈАН СИМОНОВИЋ – Види *Београдски књ. часопис* бр. 50-51, с. 127.

ОЛГА ТОКАРЧУК (1962), лауреат Нобелове награде за књижевност 2018. године, додељене, ове, 2019. године, спада у ред најистакнутијих савремених пољских прозаиста и есејиста. По професији је психолог. Живела је у малом месту Крајнов, сада живи у Вроцлаву, много путује, на универзитетима у Кракову и Ополу држала је радионице креативног писања. Дебитовала је песничком збирком *Град у оледалим* (1989), уследиле су збирке приповедака *Ормар* и *Свирка на многа бубњева*, романи *У слици за књигом*, *Ерна Елцнер* (Е. Е.), *Памтивек* и *друга доба*, *Дневна кућа*, *ноћна кућа*, *Последње јовесии*, *Ана Ин у тробницама свећа*, *Бејуни*, *Вуци своје рало по косицима мртвих*, *Књије Јаковљеве*, књиге есеја *Лујика и бисер* и *Медведових њеи минућа*. По њеним приповеткама снимљено је неколико филмова. Представе рађене по њеним делима извођене су на позорницама широм Пољске, па чак и у Београду (*Акваријум* у режији Олге Савић, Култ театар, 2010). Лауреат је најпрестижнијих пољских књижевних награда. На српски језик преведене су готово све књиге Олге Токарчук: *У слици за књигом* (2002), *Дневна кућа*, *ноћна кућа* (2002), *Свирка на многа бубњева* (2004), *Бејуни* (2010), *Памтивек* и *друга доба* (2013), *Вуци своје рало по косицима мртвих* (2014), *Књије Јаковљеве* (2017). Ускоро из штампе излази и најновија збирка приповедака *Бизарне њриче* у издању Службеног гласника. Све ове књиге превела је Милица Маркић.

ДРАГАНА СТОЛИЋ – Види *Београдски књ. часопис* бр. 44-45, с. 131.

ДРАГАНА В. ТОДОРЕСКОВ – Види *Београдски књ. часопис* бр. 42-43, с. 157.

ПЕТЕР ХАНДКЕ, књижевник, преводилац, филмски уметник, рођен је 1942. године у Грифену (Аустрија). Младост је провео у Грифену и Источном Берлину, студије започео у Грацу, али их је после првог романа *Сиршљени* (1965), напустио. Живео је и у Диселдорфу, Паризу, Кроненбергу и САД-у. Од 1990. живи у градићу Шавилу, 12 километара од Париза.

Хандке је један од најугледнијих и најутицајнијих књижевника данашњице. Објавио је деведесет књига прозе, текстова за позоришно и радиофонско извођење, поезије, есеја, бележака дневних утисака. Позоришне представе према Хандкеовим текстовима – *Касиар*, *Псовање љубике*, *Пушовање у сонорну земљу* – играју се у театрима широм света, између осталог и у Београду, у КПГТ-у, где је на репертоару *Псовање љубике*. Аутор је четири играна филма. Писао је сценарија и дијалоге

за низ филмова Вима Вендерса (најпознатији *Голманов сѝрах од ѝенала* и *Небо над Берлином*)... Добитник је низа награда: Бихнерове, Кафкине, „Томас Ман“, Шилерове, „Милован Видаковић“, Ибзенове, Нестројеве... Лауреат је Нобелове награде за 2019. годину.

Најновије књиге су му: *Vor der Baumschattenwand nachts* (*Прег зигом сенке грвѝа ноћу*), *Die Unschuldigen, ich und die Unbekannte am Rand der Landstraße* (*Невини, ја и незнанка на ивици цесѝе*), *Versuch über den Pilznarren* (*Оѝлег о Залуђеноме ѝживама*), *Versuch über den Stillen Ort* (*Оѝлег о Тихом месѝу*), *Die schönen Tage von Aranjuez* (*Леѝи дани Аранхуеца*), *Die Obstdiebin* (*Крадљивица воћа*)...

У српском преводу објављено је низ Хандкеових дела. Највише их је прево Жарко Радаковић, између осталог *Ужас ѝразнине*, *Деѝиња ѝовесѝ*, *Пойодне ѝисца*, *Дон Хуан – ѝо њему самом*, *Моравска ноћ*, *Велики ѝаг*, а преводили су га и Дринка Гојковић (*Голманов сѝрах од ѝенала*) и Златко Красни.

ПРЕВОДИОЦИ

МИЛИЦА МАРКИЋ (Београд 1966) дипломирала је 1991. године на Катедри за полонистику Филолошког факултета у Београду. Радила је у издавачким кућама Нолит и Клио. Преводи са пољског прозу, поезију и есејистику. Најзначајнији преводи: *У ѝусѝињи и ѝрашуми* Хенрика Сјенкјевича, *Љубав и одговорност* Карела Војтиле, *Транс Аѝланѝик* Витолда Гомбровича, *Санѝторијум у сенци ѝешичаника* Бруна Шульца, *Криѝички музеј* Пјотра Пјотровског, као и књига прошлогодишње добитнице Нобелове награде за књижевност, Олге Токарчук: *У ѝоѝрази за књиом* (2002), *Дневна кућа, ноћна кућа* (2002), *Свирка на мноѝо бубњева* (2004), *Беѝуни* (2010), *Памѝивек и друѝа доба* (2013), *Уци своје рало ѝо косѝима мрѝвих* (2014), *Књиѝе Јаковљеве* (2017)...

ЖАРКО РАДАКОВИЋ (1947, Нови Сад), књижевник и преводилац. Аутор књига *Tübingen*, *Книфер*, *Понављања* (коаутор Скот Абот), *Емиѝрација*, *Поѝлед*, *Вамѝири & Разумни речник* (коаутор Скот Абот), *Сѝрах од емиѝрације*, *Ера*, *Књиѝа о музици* (коаутор Д. Албахари), *Кафана*, *Кречење*, *We* (коаутор Скот Абот)... Преводац је двадесетак књига Петера Хандкеа, између осталог *Ужас ѝразнине*, *Деѝиња ѝовесѝ*, *Пойодне ѝисца*, *Дон Хуан – ѝо њему самом*, *Моравска ноћ*, *Велики ѝаг*. Приређивач зборника *Видови реѝеѝиције Пеѝера Хандкеа*, *Приче деѝињсѝива и ѝородичноѝ живоѝа*, *Поеѝиике радних ѝешкоћа*, *Ходање*, *Јулије Книфер 1960-90*, *Траѝични инѝензиѝеѝ Евроѝе* (*Срѝска књижевност ѝу реѝеѝицији Пеѝера Хандкеа*)... Сарађивао и сарађује са уметницима Ером Миливојевићем, Јулијем Книфером, Нином Попс и Норбертом Арнсом.